

plamen nov srce mi staro greje,
in dejal bi, da je izmenjala
še srce celó mi tajna roka.

Vila krasna, čarodejka mila,
gledam te in pijem sladko srečo,
gledam in uživam rajsko sliko,
pa poslušam tajnobлаго glasbo,
pa se čudim, čudim ter vprašujem,
ali bdim in zrem resnico živo,
ali sanjam rožnobarvno bajko.
Saj so bile sanje vedno lepše
nego svet človeštva in predmetov;
pred menoj pa se razgrinja slika,
ki je lepše ustvariti ne more
hrepenenje niti fantazija.
Ali res ne sanjam sanj prelestnih?
Ako bdim, povej, kako zaslužim
slast vtelešenega koprnenja;
ako sanjam, pusti me še v sanjah,
ker bi umorila me resnica,
ki nikoli ne doseže čarov,
pred očmi duha se mi vrstečih.“

(Konec prihodnjič.)

Moja kraljica Mab.

Ti si moja kraljica Mab,
tvoje krilo sinje nebo je,
dve so vijolici tvoje oči,
dve so liliji roke tvoje.

Ti si mojega vrta tulipan —
iz pomladi pribrstel je,
zlate je svoje oči odprl
in z vso vesno zadehtel je.

Ti si moja kraljica Mab,
tvoja ljubav je morje mirno,
morje brez viher, brez dna, brez mej —
in jaz te ljubim neizmerno.

Vojeslav Molè.